

Buffalo :: Bill

Hrdina divokého zapadu.

"Zdá se mi, že nepřeháníte!" odpověděl bílý bobr, zkušeným zrakem rychle přehlednou celou situaci. "Ale doufám, že v Red Pocketu se ženou ještě tolik provazů, aby mohli všechny tyto chlapové naječnou oběsit! — Běda každému, kdo se opováží zkřivit jediný vlas na hlavě tohoto člověka!" vzkříkl pak do davu a zároveň namířil na nejbližší muže revolverem.

Ale hrozba jeho neměla valného účinku.

Naopak, Chlapi, polekaní náhlým zjevem druhého důstojníka, zatím se opět vzpamatovali a znova se hrnuli ke stolu.

Což pak jim záleželo na Hřimálovi, padne-li či nepradne pod střelou Billu Codyho? Jim běželo jen o to, aby si sami schladili žálu na nenáviděném náčelníku armádních zvědů. Stejně nenáviděli i celou armádu Spojených Států, která neúprosně potlačovala všelikou nezákonitost a šibenici trestala každého, kde se jí opováží vzdorovat.

A teď se jim naskytla vzácná příležitost, aby jednou ráno zničeli největšího svého škůdce Billu Codyho — i s jeho stejně nebezpečným přítelkem Powelem!

Měli tuto příležitost propastí?

Ani jim nenapadlo!

Sami o sebe se báti nemuseli, bylo jich sedesát proti dvěma mužům.

Rozumí se, že posádka pevnosti ihned vytáhne do pole, aby pozmistila smrt svých nejlepších junáků bude možná dokázati, že má tyto vraždy na svědomí? Aby pak je dokázati, že má tyto vraždy na svědomí? Aby pak je všechny pověšeli — to si zajisté dvakrát rozmyslí!

Ty a podobné úvahy, jež táhly hlavami zlotřilé chásy, nikterak nepřispěly k utíšení krve, rozpálené hojným požitkem alkoholu.

Tlačili se pořád blíž a blíž k oblézeným důstojníkům.

Úmysl jejich byl čím dál zjevnější. Byli patrně domluveni, aby někdo z nich strílel Hřimálovi do zad a tím svedl Billu Codyho ke střelbě. Ostatní pak přijde samo sebou.

Byl to velmi kritický okamžik pro oba důstojníky. Nebezpečí vznášelo se jim nad hlavami jako černé mračno, v němž kroupy již hrkají a co nevidět jim musí spadnouti na hlavy.

"Kašleme na uniformu!" ozval se kdosi v davu. "Chlap ten nemá co poroučeti, třeba se mu knofliky blyštěly jak zrcadlo — at zejména Billu Codymu!"

"Nestílejte do nich — škoda prachu a olova!" vzkříkl někdo jiný. "Popadněte je ráději a svažete!"

"Ano, svažte je! Svažte je!"

"Na šibenici s nimi!"

Vzteklá rota byla opojena vlastním řevem. Ale čím déle a hlasitěji křiceli, tím méně bylo těch, kteří by se první vrhli na nebezpečnou kořist. Neboť tolik rozumí si všichni ještě zachovali, aby věděli, že každý, kdo se první odváží útoku, je synem smrti.

Z krátká, tloučebném těmto se nevedlo lépe než myším, které se kdysi usnesly, že pověsi koče zvonek na krk, aby byly na její příchod upozorněny a mohly v čas utíci.

Myšlenka ta byla rozhodně dobrá, ale bohužel mezi všechny myšemi nenašla se jediná, která by měla takovou odvahu, aby koče zvonek uvažala!

Pomoc v čas.

"Milý Franku, je mi srdečně líto, že jste se sem za mnou odvážil!" řekl Buffalo Bill hlboko dojat. "Mně nepomůžete a sám jste vylezl do pasti, ze které není vyváznuti."

"Co na tom?" pokříkl doktor rameny. "Kdo statečně žil, musí také statečně zemřít! — Dřívě nebo později, žádného to nemine!"

Ostatně myslím, že není krás-

to!"

nější smrti, jako když člověk zmíří s pokusu o zachránění dobrého přítele."

"Dobrá, aspoň poslyste co vám řeknu!" Postoupil-li chlapi ještě o krok blíže, zastřelil jí svého protivníka a začal hned páliti do nich. Vezmū si na starost levou polovicu, vy si vezmete pravou a zastrelte každého, kdo se opováží zvláštnouti ruku s revolverem nebo přistoupiti na pět kroků k mně!"

"Ujednáno!" zvolal doktor Powell, hoře bojechtivostí. "Doufám, že my dva něco zmůžeme, a je li nám souzeno zemřít, pak nás musí aspoň mandel téhoto padouchu doprovoditi na věčnost!"

"Rozumí se, že budeme bojovati do posledního vzezechu — neboť živé nás ta lada dostati nesmí!"

Skoro veselé se obrátil zase k chlapovi, jež držel v šachu, a řekl:

"Vidíte, Ždímale, jakou věc jste provedli! Škoda, že se jejího konce nedočkáte!"

"Hrom a pekle!" broukl Hřimál. "Byl jsem zase jednou pořádný osej — avšak poručník té chátre, aby vás nechala s pokojem odejít, slibuje-li mně, že mi také neublíží!"

"Mluvíte jako malý, nezkušený hoch!" zasmál se slavný zvěd. "Či myslíte, že palíci, jenž požár zalží, může jež také uhasiti, kdykoli jest mi libo?"

Zatím se dav pamlounku tlačil blíž a blíž.

Doktor Powell kladl již prsty na sponu revolveru a Buffalo Bill se také vážně hotovil k výstřelu na Hřimála, neboť buřičové právě stanuli na hranicích, které jim slavný junák vyměřil.

Ještě jen pár dál a strhne se boži dopustění.

Vtom bylo slyšet jasný dívčí hlas, který ostře pronikl pekelnou výrovnou:

"Stůj! — Opravdu bych ráda věděla, co se to zde děje?"

Chlapi rozpačitě smekali klobouky, jeden revolver za druhým mizel v opasech. Hrozná thlačenice najednou zřídlá a v široké ulici objevila se ztepilá dívčí postava, chvátající ke stolu.

Okamžitě nastalo hluboké ticho.

Byla to Bonnie, krásná majitelka hotelu "u panvice", k němuž herna "u modrého d'ábla" náležela.

Krásná dívka se na chvíli zamyslí.

Hřimárou a strachem se třesoucí Hřimál pohlížel na ni očima plnýma úplnější prosby za milost a slitování. Ted' teprve se ukázalo, jaký to byl mizerní zbabělec.

Konečně Bonnie zase promluvila se setníkem dobrovolně strážnou.

"Nikoli, milý setníku — neuť to úmyslně, sprostá vražda!"

"Zajistě, milá slečno Bonnie!"

"Hřimaj tedy zasluhujte příkladného potrestání!"

"Fekněte jen slovo a ještě do rána bude vseti vedle Toma a Jerryho!" odpověděl setník ochotně.

"Byla to Bonnie, krásná majitelka hotelu "u panvice", k němuž herna "u modrého d'ábla" náležela.

Krásná dívka se na chvíli zamyslí.

Úmysl její byly bohatě stříbrem vysývány, se širokým kloboukem vložilo jí několik krásných pětrosíček per. Drobna pravice pevně svírala malý revolver, připravený k výstřelu.

Za ní kráčel poštovský pacholík snad se setníkem dobrovolně strážnou.

Bylo však viděti, že Bonnie nepotřebuje žádné ochrany.

Pouhý její zjev stačil, aby v celé rozsáhlé místnosti okamžitě zavládlo ticho a pořádek.

Všichni se domnívali, že je kdesi daleko na východě. Proto její nenadálý vstup do hryny účinkoval jako hrom z čista jasna.

"Aj, doktor Powell — a Buffalo Bill!" zvolala krásná dívka plna úzasa. "Vy tedy jste terčem této výrovy! — A proč, smím-li se ptát?"

"Na své služební jízdě ubíral jsem se kolem Dickovy chýže, a tu jsem spatřil dva chlapa, jistého Toma a Jerryho, kteří se do ní dobývali. Rozumí se, že jsem je zatkl, a přivedl do Red Pocketu, kde byly hned odsouzeni a popraveni.

Před malou chvíli však naříkl něco tento chlap, kterého svými revolvery drží v šachu, že jsem se sám chtěl vložit do Dickova matjetku. Okamžitě byly všechni ostatní mužové při něm a chtěli mu zkrátka oběsit.

Kdyby nebylo bílého bobra, který mi ve svrhovaný čas přišel na pomoc, bylo by zajistě již vše odbyto!"

Ostatně myslím, že není krás-

to!"

"Však ani mně se nepodařilo utišit bouři ledra na několik okamžíků!" řekl doktor Powell. "Chlapa pi se brzy obrátil i proti mně a byli by mne také oběsili. Jenom vás příchozí zachránil nás od jisté smrti — a to se rozumí, že i dobrý mandel téhoto buřiče, neboť jsme byli odhodlání prodati své životy co nejdříve!"

"Pěkné věci to slyším!" zaučela Bonnie hněvivě a všechnu mužové svěsili hlavy jako vypeskované školáci. "Ale vše dobré, že ve svém domě nestřípám žádnou vrávku, a proto bude každým, kdo se ještě opováží zvláštnouti ruku s revolverem, abyste zcelo buřičem!"

"Bylo by mně velmi milé, kdybych s vami mohla dojela v soukromí promluvit!" obrátila se krásná Bonnie po utíšení bouře k Billu Codymu a k doktoru Powellovi.

"Vrátíme se bez toho co nejrychleji dovaščho hotelu!" odpověděl doktor Powell.

"Dobrá, tam se tedy sejdeme!"

To řekou, klidně schovala revolver a jala se dělati hospodynou. Přívětivě, jako by se bylo neštalo, vtrala se s muži, kteří v herně zbyli. Pro každého měla nějaké vlivné slovíčko.

Buffalo Bill a jeho věrný přítel doktor Powell měli co dělati, aby se ubránili návalu gratulantů. Divná věc, co najednou měli přátel — až bylo po nebezpečí!

Al všechny je odbyli co nejmízavější, aby dokázali, jak málo jsem na nich záleží. Hleděli se rádi všechny na smř zemlenu. Co jsem odjela z vaší pevnosti, ještě jsem si nemohla dopřáti oddchu.

Viděla jsem, pane Cody, že se pustíte po mé stopě a jsem vám k vyděčenou. Dohudl jste nás pravě v čas, abyste mne a Havay Podkovu vysvobodil z velikého nebezpečí —

"Chybá lávky, slečno Bonnie!"

vyskřípil jí Buffalo Bill s směrem.

"Já vám ten tolík, že jsem přišel již po funuse, neboť jste si sama znamenitě pomohla."

"Oto se tedy nebudeš hádat!"

"Pokačovala krásná hostitelka. "Přiznávám se, že jsem vám úmyslně zmátl stopu, vsechnu o něco dálé do jiné pošty. S tou však jsem jela pouze dvě stanice. Ve druhé stanici jsem slezla, koupli si koně a honem jsem pospíšila napříp. na křížovatku, abych tam ještě zastala vracejícího se poštovského pacholika Sanda.

Podařilo se mi to a statečný Sand mi též slíbil, že se níkam o něm návratu nezmíni. V Red Pocketu zajel zrovna do kolny, jako vždy činivá, nevezleli žádného poštmistráka na křížovatku, aby tam ještě zastala vracejícího se poštovského pacholika Sanda.

Podařilo se mi to a statečný Sand mi též slíbil, že se níkam o něm návratu nezmíni. V Red Pocketu zajel zrovna do kolny, jako vždy činivá, nevezleli žádného poštmistráka na křížovatku, aby tam ještě zastala vracejícího se poštovského pacholika Sanda.

"Oto se tedy nebudeš hádat!"

"Pokačovala krásná hostitelka. "Přiznávám se, že jsem vám hned pospíšila na pomoc — a teď bych zase já vás ráda prosila o malou lásku.

"Já vám to nebudu vysvobozeno!"

"To jest i má řeč!" přidal se k němu Buffalo Bill.

"Děkuji vám, doktore! — Děkuji vám ze srdečí!" zvolala Bonnie, tisknouc mu ruku.

"A mně dovolte, abych vám řekl že vás již nebudu stopovat!"

ozval se Buffalo Bill. "Učinil jsem tak jen proto, abych vás zabránil v nerozvážném kroku, kterým byste bratrovi nepomohla a sama sebe uvrhla do jisté záhuby.

Vím totiž, jak svého bratra vzdor

jeho zlotiště naděje všecko miluje.

Domněl, že všechnu dobro

ještě na jednu věc. Co myslíte,

že jsem dnes v noći mohla snadno učiniti?"

"Pak jste se velice mylil, Billie Cody! — Ani ve snáci mi nepadlo, abych život a svobodu bratra vyskupila životem jiných lidí."

"Od dnešní rozmilly vás vám svůj omyl též uznávám a mám ve vás plnou důvěru!"

"Děkuji vám! Abyste však byl

docela upokojen, že na žádné ná

sílil nepomyšlím, upozorňuji vás

ještě na jednu věc. Co myslíte,